

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4817/2019
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милица Радивојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Слободан Пајовић, адвокат из ..., ВВ из села ..., општина ... и ГГ из села ..., општина ..., ради утврђења стицања у породичној заједници, одлучујући о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 111/19 од 15.07.2019. године, на седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 111/19 од 15.07.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 111/19 од 15.07.2019. године.

Образложење

Основни суд у Ивањици, пресудом П 921/2017 од 02.10.2018. године, обавезао је тужене да солидарно исплате тужиљи на име стицања у породичној заједници са туженима, износ од 5.538,53 евра, у динарској противвредности по продајном курсу НБС важећем на дан исплате, све са каматом по стопи Европске централне банке, од 25.07.2011. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године са затезном каматом која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећање за осам процентних поена, а прерачунате у динарској противвредности по продајном курсу, па све до коначне исплате, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења. Обавезао је тужене да солидарно накнаде тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 405.928,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж 111/19 од 15.07.2019. године, одбио је као неосновану жалбу туженог ББ и потврдио пресуду Основног суда у Ивањици П 921/17 од 02.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 2. тог ЗПП и оценио да ревизија туженог ББ није изузетно дозвољена.

Из образложења побијане другостепене пресуде произлази, да је другостепени суд прихватио као правилан закључак првостепеног суда, да су тужени као солидарни дужници у обавези да тужиљи на име стицања у породичној заједници са њима, солидарно исплате износ од 5.538,53 евра у динарској противвредности, а имајући у виду да је вештак свој налаз и мишљење дао према према вредностима на дан 18.12.2006. године, као дана престанка заједнице живота, са законском затезном каматом од 25.07.2011. године, као дана подношења тужбе, а по стопи Европске централне банке од 25.07.2011. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године са затезном каматом по стопи прописаној чланом 4. Закона о затезној камати, прерачунато у динарској противвредности, с обзиром на то да је потраживање тужиље, у смислу одредбе члана 324. став 2. Закона о облигационим односима, доспева од дана подношења тужбе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Дакле, истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Међутим, према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије туженог ББ из одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија туженог ББ није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела у износу од 5.538,53 евра, као главног захтева, у динарској противвредности очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог ББ није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић